



Horyzonty Polityki
2026, Vol. 17, N° 59



WERONIKA STEFANIUK-KARDASIŃSKA

<https://orcid.org/0000-0003-2661-4302>
Okręgowa Izba Radców Prawnych w Warszawie
wstefaniuk123@gmail.com
<https://doi.org/10.35765/HP.2026.1759.15>

Nowe reguły gry dla fundacji rodzinnych – konsekwencje planowanych zmian podatkowych, ale jeszcze nie od początku 2026 roku

Streszczenie

CEL NAUKOWY: Celem artykułu jest analiza zmian dotyczących opodatkowania fundacji rodzinnych w Polsce podatkiem CIT, które miały wejść w życie od początku 2026 r. (Prezydent RP złożył wobec nich weto). Autorka bada, w jakim stopniu planowane zmiany wpłyną na efektywność funkcjonowania fundacji rodzinnych jako instrumentu sukcesyjnego majątku rodzinnego.

PROBLEM I METODY BADAWCZE: Po dwóch latach od momentu wprowadzenia do polskiego systemu prawnego fundacji rodzinnej warunki jej opodatkowania są kwestionowane. Zawetowany rządowy projekt miał doprecyzować zakres zwolnienia fundacji rodzinnej z CIT. Problematyka ta jest istotna dla fundatorów, beneficjentów i fiskusa. Autorka korzystała z metody dogmatycznej i historycznoprawnej.

PROCES WYWODU: Po przedstawieniu zarysu instytucji fundacji rodzinnej i założeń podatkowych z 2023 r. autorka wskazuje na problemy w stosowaniu przepisów Ustawy CIT oraz opisuje planowane zmiany w Ustawie CIT. Artykuł kończy analiza skutków proponowanych zmian.

WYNIKI ANALIZY NAUKOWEJ: Autorka odpowiada na pytanie, jak proponowane zmiany w Ustawie CIT wpłyną na wykorzystanie fundacji rodzinnych jako instrumentu planowania sukcesji, i dochodzi do wniosku, że fundacja rodzinna stanie się typowym narzędziem sukcesyjnym, a nie wehikułem podatkowym.

WNIOSKI, INNOWACJE, REKOMENDACJE: Prezydenckie weto wstrzymało nowelizację, która miała wejść w życie od 2026 r. Nie oznacza to jednak, że

Sugerowane cytowanie: Stefaniuk-Kardasińska, W. (2026). Nowe reguły gry dla fundacji rodzinnych – konsekwencje planowanych zmian podatkowych, ale jeszcze nie od początku 2026 roku. *Horyzonty Polityki*, 17(59), 285–304. <https://doi.org/10.35765/HP.2026.1759.15>.

rządowe propozycje nie zostaną „odmrożone” nawet w drugiej połowie 2026 r., czyli w momencie planowanej rewizji przepisów po upływie trzyletniego okresu ich obowiązywania.

SŁOWA KLUCZOWE:

fundacje rodzinne, podatek CIT, zmiany w opodatkowaniu

Abstract

NEW RULES OF THE GAME FOR FAMILY
FOUNDATIONS – CONSEQUENCES OF TAX
CHANGES – BUT NOT FROM 2026

RESEARCH OBJECTIVE: The objective of the article is to analyze changes of family foundations’ CIT taxation in Poland, which were to come into force with 2026 (the President of Poland vetoed them). The author examines the extent to which the planned changes will affect the effectiveness of family foundations as an instrument for the succession of family assets.

THE RESEARCH PROBLEM AND METHODS: Two years after the introduction of family foundations into the Polish legal system, the conditions for their taxation are being questioned. The vetoed bill was intended to clarify the scope of the CIT exemption for family foundations. This is important for founders, beneficiaries, and the tax authorities. The author used a dogmatic and historical-legal approach.

THE PROCESS OF ARGUMENTATION: After presenting an overview of family foundations and the tax assumptions for 2023, the author points to problems in the application of CIT regulations and describes the planned changes to the CIT Act. The article concludes with an analysis of the effects of the proposed changes.

RESEARCH RESULTS: The author answers the question of how the proposed amendments to the CIT Act will affect the use of family foundations as a succession planning tool and concludes that family foundations will become a typical succession tool rather than a tax vehicle.

CONSLUSIONS, INNOVATIONS, AND RECOMMENDATIONS: The presidential veto suspended the amendment, which was to come into force from 2026. However, this does not mean that the government’s proposals will not be “unfrozen” even in mid-2026, i.e., at the time of the planned revision of the regulations after the expiry of the 3-year period of its enforcement.

KEYWORDS:

family foundations, CIT Tax, changes in taxation

1. WSTĘP

Instytucja fundacji rodzinnej została wprowadzona do polskiego porządku prawnego w 2023 r. Ustawą FR (wszystkie skróty zostały rozwinięte w bibliografii – przyp. red.). Przygotowaniom towarzyszyły dyskusje, w których brali udział reprezentanci świata akademickiego, praktyki prawa oraz biznesu. Ostateczny projekt powstał pod auspicjami Rady Firm Rodzinnych Konfederacji Lewiatan (Siuta, 2023, 3 nlb.). Pojawienie się instytucji fundacji rodzinnej stanowiło odpowiedź na rosnące potrzeby przedsiębiorców rodzinnych, poszukujących skutecznych narzędzi do planowania sukcesji i ochrony przed rozdrobnieniem majątku w kolejnych pokoleniach (Adamus, 2024, 2 nlb.).

Powołanie do życia tej nowej osoby prawnej miało wypełnić lukę w zakresie prawnych instrumentów sukcesji majątku rodzinnego. Wzbogacenie naszego systemu prawnego zbliżyło Polskę do rozwiązań funkcjonujących od lat w innych państwach europejskich, takich jak Szwajcaria, Malta, Austria, Niemcy, Holandia, Lichtenstein czy Szwecja (Kozioł, 2024, s. 18). Do końca kwietnia 2025 r. złożono prawie 4 tysiące wniosków, a ponad 2,5 tysiąca fundacji rodzinnych zostało już zarejestrowanych (*Propozycje zmian legislacyjnych dot. fundacji rodzinnych*).

2. METODY I NARZĘDZIA BADAWCZE

Autorka analizuje stan prawny odpowiednich ustaw podatkowych (Ustawa SiD, Ustawa PIT, Ustawa CIT) obowiązujący od 2023 r., czyli od momentu wejścia w życie przepisów Ustawy FR, oraz przepisy zawetowanej Ustawy CIT, które miały wejść w życie od 2026 r., wykorzystując w tym celu metodę dogmatyczną oraz historycznoprawną.

3. CZĘŚĆ ZASADNICZA – ANALIZA PROBLEMÓW

3.1. Geneza wprowadzenia fundacji rodzinnej w Polsce – rozwój firm rodzinnych

Wraz ze zmianą ustrojową w Polsce, zapoczątkowaną głęboką zapaścią gospodarczą uprzedniego systemu w latach 80. XX wieku, polska

gospodarka przeszła gruntowną reformę i została przestawiona na tory ustroju kapitalistycznego. Istotnym impulsem dla tych przekształceń były także kolejne wydarzenia o charakterze ustrojowym i międzynarodowym, takie jak wstąpienie Polski do Unii Europejskiej (Włudyka, 2002, s. 124).

Nowe uwarunkowania, ale także brak sztywnego gorsetu prawnego pozwoliły na wielką operatywność, a w konsekwencji na maksymalizowanie swobody gospodarczej. Polscy przedsiębiorcy zaczęli budować i rozwijać przedsiębiorstwa. Myśli tych, którzy odnieśli większy sukces gospodarczy, zostały wkrótce skupione wokół sposobów na jego efektywne zabezpieczenie (Siuta, 2023, 3 nlb.). Warto tutaj przytoczyć słowa Henryka Orfingera, przewodniczącego Rady Nadzorczej w Dr Irena Eris:

Siła firm rodzinnych w Polsce to w pewnym sensie tradycja, która zrodziła się w czasach PRL i wyniknęła z naszej wyjątkowej zaradności. Te umiejętności spowodowały, że po 1989 roku przedsiębiorczość rodzinna eksplodowała. Ale to już ponad 30 lat i pora najwyższa na sukcesję. I z tym już gorzej (PwC, 2023, s. 10).

Dlaczego? Polski porządek prawny zawierał bowiem do 2023 r. niewiele instytucji prawa prywatnego, których wykorzystanie mogło w skuteczny sposób zabezpieczyć sukcesję rodzinnego przedsiębiorstwa.

3.2. Nieefektywne narzędzia sukcesji rodzinnej – czyli jak to wyglądało do 2023 r.?

Przed wprowadzeniem do Polski fundacji rodzinnych nie istniało jedno kompleksowe rozwiązanie prawne gwarantujące stabilność prowadzenia i rozwijania dalej przedsiębiorstwa zgodnie z wolą jego założyciela (uzasadnienie do Ustawy FR, s. 4), sprawowania nad nim efektywnej kontroli, które jednocześnie zabezpieczałoby także dostarczanie bieżących środków dla członków rodziny nestora za jego życia i po śmierci.

Zasadniczo Kodeks cywilny (w części spadkowej, księga czwarta) i Kodeks spółek handlowych (przepisy dot. sukcesji; zmian wspólników itd.) stanowią, że udziały i akcje będą dziedziczone przez spadkobiercę ich właściciela. Zapewnia to tylko sukcesję w kolejnym pokoleniu, zaś sytuacja późniejsza nie może być uregulowana przez założyciela rodzinnego biznesu. Pojawia się problem z zachowaniem

kontroli nad majątkiem rodzinnym. Obok tych wspólnych problemów istnieją inne dla danych typów spółek.

Dobrym przykładem są spółki osobowe: umowa spółki musi zawierać możliwość zmiany osoby wspólnika, a wspólnicy muszą się także na taką zmianę zgodzić (zob. art. 10 k.s.h.). Z kolei w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością istnieją narzędzia pozwalające kontrolować zmiany składu wspólników (zob. art. 183 k.sh.: ograniczenie/wyłączenie wstąpienia do spółki spadkobiercy zmarłego wspólnika oraz możliwości podziału udziałów pomiędzy spadkobierców), lecz muszą być wprowadzone do umowy spółki. W spółkach akcyjnych nie ma analogicznych rozwiązań do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Akcje podlegają dziedziczeniu i choć testament pozwala nimi rozrządzić na wypadek śmierci, to nie gwarantuje on sukcesji wielopokoleniowej.

Istnieją oczywiście rozwiązania globalne, które pomogłyby w zarządzaniu takim majątkiem, np. stworzenie struktur holdingowych czy wejście spółki na giełdę. Oba są kosztowne i czasochłonne. Część firm rodzinnych korzysta także z ryzykownego rozwiązania, jakim jest „wpuszczenie” do spółki funduszu inwestycyjnego. Problem jednak jest taki, że władzą trzeba się podzielić z podmiotem zewnętrznym. Oczywiście istnieją mniej inwazyjne rozwiązania, jak np. przyjęcie tzw. konstytucji rodzinnej, która określa wartości, przez pryzmat których muszą być podejmowane decyzje biznesowe (Lipiec & Lewandowska, 2021, s. 202). Jest to swoiste zaingerowanie w tkankę ładu korporacyjnego przedsiębiorstwa, przy czym z zasady skuteczność takiego działania pozostaje niska. Co prawda w takim przypadku brak egzekwowania decyzji biznesowych zgodnych z wartościami rodzinnymi może rodzić odpowiedzialność dyscyplinarną i odszkodowawczą, ale wszczynanie kolejnych postępowań sądowych nie pomaga bezpośrednio w budowaniu i sukcesji biznesu.

3.3. Konsekwencje nieudanej sukcesji – dlaczego „Bogactwo zdobyte w jednym pokoleniu rzadko utrzymuje się w trzecim pokoleniu”?

Dlaczego bogactwo nie utrzymuje się trzy pokolenia (jest to przyszłowie angielskie, ale też chińskie)? Gdyż nieuregulowana sukcesja

może prowadzić do niekorzystnych zmian właścicielskich. Zstępni mogą nie chcieć / nie umieć zarządzać spółką. Jednocześnie mogą próbować pozbyć się rodzinnego majątku ze względu nawet na sytuacje losowe. W konsekwencji może dojść do jego rozdrobnienia, a nawet jego przejęcia (Jamroży & Godusławski, 2023, s. 14). Owo ryzyko stało się źródłem potrzeby wprowadzenia do polskiego porządku prawnego mechanizmu ochronnego, który zabezpieczy zgromadzony majątek rodzinny przed wskazanymi powyżej sytuacjami (Kozioł, 2024, s. 18).

Fundacja rodzinna jest więc podmiotem, który pozwala zintegrować rodzinny biznes w jednym podmiocie bez względu na to, kto jest sukcesorem, i uchronić to aktywo przed atomizacją.

W związku z brakiem rodzimej instytucji do 2023 r. wiele polskich firm rodzinnych, np. Grupa Polsat Plus / ZE PAK, wprowadziło swoje przedsiębiorstwa do struktur fundacji rodzinnych za granicą (w tym przypadku: dwie fundacje rodzinne TiVi Foundation oraz Solkomtel z siedzibą w Vaduz w Liechtensteinie) (Wąsowski & Kijek, 2024) lub trustów, które odgrywają podobną rolę w państwach *common wealth* (UK, Irlandia) lub mieszanych *common wealth* (Cypr) jak fundacje rodzinne w krajach *civil law* (patrz powyżej) (Kozioł, 2024, s. 18). Efektem tych zabiegów była zmiana właścicieli polskich przedsiębiorstw na obce struktury zagraniczne oraz alokacja podatków płynących z zysków za granicę. Powołanie w Polsce do życia fundacji rodzinnej w 2023 r. miało więc zapewnić także powrót dużych polskich majątków do kraju oraz pozostanie nowych, powstających. Zrodził się więc problem: w jaki sposób zachęcić przedsiębiorców do zakładania fundacji rodzinnych w Polsce, a nie za granicą?

Pierwotne założenia Ustawy FR nie wprowadzały preferencyjnego opodatkowania, lecz promowały zachowanie tzw. neutralności podatkowej (Jamroży & Godusławski, 2023, s. 14). Zdaniem ekspertów takie założenie było spójne z postulowanym celem powołania do życia fundacji rodzinnej (Jamroży & Godusławski, 2023, s. 14). Choć w uzasadnieniu do Ustawy FR ustawodawca kilkakrotnie zastrzegł, że przyjęte rozwiązania nie są nadmierne korzystne, to biorąc pod uwagę obecnie planowane zmiany w tym obszarze, trudno oprzeć się wrażeniu, że poszukiwanie systemowej zachęty zakończyło się wnioskiem, że to korzystniejsze warunki podatkowe będą motywacją do transferowania i zatrzymywania w Polsce kapitału. Jest to także

rozumiałe z perspektywy zwykłej konkurencyjności przyjętego rozwiązania na tle innych jurysdykcji (Chrebelski & Podedworna-Tarnowska, 2024, s. 103). Czy wobec tego fundacja rodzinna stała się nie tylko narzędziem sukcesji, ale też planowania podatkowego (Krysiak, 2025, 40 nlb.)? Czy jest to zgodne z celem Ustawy FR?

3.4. Opodatkowanie fundacji rodzinnej – założenia z uzasadnienia Ustawy FR

Oprócz oczywistych zalet wynikających z założenia i wytransferowania majątku przedsiębiorstwa rodzinnego do fundacji rodzinnej – istnieją także minusy. Koszty uruchomienia całego mechanizmu były i są dość wysokie. Sam koszt założenia fundacji (minimalna wartość funduszu założycielskiego wynosi 100 000 zł; opłata sądowa za wpis do rejestru to 500 zł; koszty obsługi prawnej i notarialnej to nawet kilkadziesiąt tysięcy złotych) i wniesienia majątku do fundacji – może być wysoką barierą. Ustawodawca koszty te obiecał zrekompensować podatkami. To właśnie korzystny system podatkowy dla osób decydujących się na założenie fundacji rodzinnej był i jest dużą motywacją do zakładania fundacji rodzinnych w Polsce. Tym samym Ustawa FR wprowadziła także zmiany w następujących aktach prawnych: Ustawie SiD, Ustawie CIT oraz Ustawie PIT.

Pierwszą ważną kwestią było wprowadzenie tego, że nabycie przez osoby fizyczne będące beneficjentami własności rzeczy lub praw majątkowych w ramach świadczenia otrzymanego od fundacji rodzinnej oraz stanowiących mienie otrzymane w związku z ich rozwiązaniem jest wyłączone z opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn (art. 3 pkt. 9 Ustawy SiD) (Mariański, 2023, 4.4.).

Po drugie, podatek dochodowy od osób fizycznych należny od nabycia świadczenia od fundacji rodzinnej lub mienia w związku z rozwiązaniem fundacji rodzinnej korzysta z tzw. zerowej stawki dla najbliższych fundatora. Wysokość tego podatku zależy od stopnia pokrewieństwa beneficjenta w stosunku do fundatora fundacji rodzinnej (art. 20 ust. 1g; art. 30 ust. 1 pkt 17 Ustawy o PIT). Beneficjenci należący więc do tzw. grupy zero fundatora nie zapłacą podatku PIT, a pozostali zapłacą PIT w wysokości 15% lub 10%.

Po trzecie, fundacje rodzinne są co do zasady objęte podmiotowym zwolnieniem od podatku dochodowego od osób prawnych

(art. 6 ust. 1 pkt 25 Ustawy CIT). Wniesienie przez fundatora do fundacji rodzinnej tytułem darowizny akcji/udziałów w spółce prawa handlowego, ale też ich zbycie (zob. interpretacja podatkowa o sygn. 0111-KDIB1-2.4010.626.2023.2.DP) jest zwolnione z podatku CIT. Zwolnienie to nie stanowi jednak zakazu bezwzględnego.

Fundacja rodzinna zapłaci jednak podatek dochodowy od osób prawnych od przekazanego lub postawionego do dyspozycji przez fundację rodzinną bezpośrednio lub pośrednio świadczenia oraz mienia w związku z rozwiązaniem fundacji rodzinnej w wysokości 15% CIT (art. 24q pkt.1.1) Ustawy CIT).

Zwolnienie to nie znajdzie zastosowania do działalności gospodarczej innej niż ta, na której wykonywanie pozwalają przepisy ustawy o fundacji rodzinnej (art. 6 ust. 7 Ustawy CIT) (Modzelewski, Pyssa, Lehmann-Ziaja, Dembiński, & Kurant, 2025, 21 nlb.). W takim przypadku fundacja będzie ponosić koszt rozliczenia na zasadach ogólnych i zapłaci 25% CIT (Dmoch, 2025, 24 nlb.) (art. 24r ust. 1-3 Ustawy CIT).

Jaka działalność jest więc tą, którą ustawodawca zwalnia z podatku CIT? Zgodnie z art. 5 Ustawy FR działalnością taką jest działalność gospodarcza w rozumieniu art. 3 Ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców w zakresie między innymi:

- (...) 1) zbywania mienia, o ile mienie to nie zostało nabyte wyłącznie w celu dalszego zbycia;
- 2) najmu, dzierżawy lub udostępniania mienia do korzystania na innej podstawie;
- 3) przystępowania do spółek handlowych, funduszy inwestycyjnych, spółdzielni oraz podmiotów o podobnym charakterze, mających swoją siedzibę w kraju albo za granicą, a także uczestnictwa w tych spółkach, funduszach, spółdzielniach oraz podmiotach;
- 4) nabywania i zbywania papierów wartościowych, instrumentów pochodnych i praw o podobnym charakterze (...).

Istnieją też inne przypadki, w których fundacja rodzinna również zapłaci CIT, lecz z perspektywy proponowanych zmian nie są one istotne i dlatego nie zostaną omówione.

Jak wskazuje uzasadnienie do Ustawy FR (s. 11):

(...) zauważyć należy, że przyjęcie stawki na poziomie 15% nie powoduje, iż nowe zasady opodatkowania podatkami dochodowymi, przewidziane w projekcie ustawy, byłyby nadmiernie korzystne, co mogłoby skutkować wykorzystywaniem instytucji fundacji rodzinnej do ewentualnych mechanizmów optymalizacyjnych.

Ustawodawca zastrzegł więc, że przyjęcie stawki na poziomie 15% CIT (o 4 p.p. niższym niż właśnie podstawowa stawka CIT dla spółek kapitałowych; zob. art. 19 ust. 1 pkt 1 Ustawy o CIT) nie spowoduje, iż wprowadzane nowe zasady będą znacząco odbiegać od poziomu opodatkowania analogicznych przysporzeń majątkowych. Ustawodawca tłumaczy, że nie można także uznawać za system preferencyjny przesunięcia momentu opodatkowania na moment wypłaty świadczeń beneficjentom lub przekazania mienia w związku z rozwiązaniem fundacji, dlatego, że znane są już rozwiązania podatkowe regulujące zapłatę podatku od dystrybucji zysków.

Mimo tych katagorycznych twierdzeń podatkowe uwarunkowania funkcjonowania fundacji rodzinnych stanowiły dużą zachętę do ich zakładania, choć nie odpowiadały one kryteriom unikania opodatkowania z art. 119a § 1 Ordynacji podatkowej (Chrebelski & Podedworna-Tarnowska, 2024, s. 108). Nie podlega więc dyskusji to, że przyjęty przez ustawodawcę poziom opodatkowania umożliwia tworzenie efektywniejszych struktur opodatkowania przy planowaniu sukcesji w Polsce (Jamroży & Godusławski, 2023, s. 14).

Problemy zaczęły rodzić sytuacje, które okiem fiskusa dążyły do nadużycia osobowości prawnej fundacji rodzinnej w celu optymalizacji podatkowej. Zgodnie z art. 2 ust. 1 Ustawy FR:

Fundacja rodzinna jest osobą prawną utworzoną w celu gromadzenia mienia, zarządzania nim w interesie beneficjentów oraz spełniania świadczeń na rzecz beneficjentów. Fundator określa w statucie szczególony cel fundacji rodzinnej.

Wszystkie więc sytuacje, które tego celu miały nie spełniać aktualizowały dyskusję na temat wprowadzenia zmian mających na celu uszczelnienie regulacji podatkowych.

3.5. Problemy interpretacyjne w stosowaniu dotychczasowych przepisów – czyli dlaczego ustawodawca chce coś zmienić?

Zdaniem Ministerstwa Finansów fundacje rodzinne były i są często wykorzystywane do agresywnej optymalizacji podatkowej (*Propozycje zmian legislacyjnych dot. fundacji rodzinnych*). Na czym miały polegać te „oszczędności” podatkowe?

Kontrowersje organów podatkowych zaczęły budzić transakcje wniesienia mienia, np. udziałów i akcji do fundacji rodzinnej, po których w niedalekim czasie następowało zbycie przez fundację rodzinną tego mienia. Sama sprzedaż przez fundację rodzinną akcji/udziałów w spółce prawa handlowego nie rodzi obowiązków podatkowych, gdyż dopiero wypłata zysku na rzecz beneficjenta w postaci świadczenia podlega podatkowi CIT w wysokości 15%.

W porównaniu więc do sytuacji, w której sprzedającym byłaby spółka kapitałowa czy osoba fizyczna, fundacja rodzinna nie zapłaci podatku aż do czasu wypłaty świadczenia na rzecz beneficjenta fundacji (zob. interpretacja podatkowa o sygn. 0114-KDIP2-1.4010.86.20 24.2.KW). Czy taka „optymalizacja” podatkowa może być uważana za sztuczne obejście celu Ustawy FR? Co to oznacza?

Wszelkie działania rodzące podobne wątpliwości podlegają ocenie przez pryzmat art. 119 c § 1 Ordynacji podatkowej, który wskazuje, że sposób działania nie jest sztuczny, jeżeli na podstawie istniejących okoliczności należy przyjąć, że podmiot działający rozsądnie i kierujący się zgodnymi z prawem celami zastosowałby ten sam sposób działania w dominującej mierze z uzasadnionych przyczyn ekonomicznych.

W tej kwestii wypowiedział się Szef Krajowej Administracji Skarbowej (Pismo KAS z dnia 12 lutego 2024 r.):

Istotą i sednem konstrukcji klauzuli o przeciwdziałaniu unikaniu opodatkowania jest art. 119a § 1 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym czynność nie skutkuje osiągnięciem korzyści podatkowej, jeżeli osiągnięcie tej korzyści, sprzecznej w danych okolicznościach z przedmiotem lub celem ustawy podatkowej lub jej przepisu, było głównym lub jednym z głównych celów jej dokonania, a sposób działania był sztuczny.

Zatem jeśli mamy do czynienia z nabyciem mienia, które odbywa się jedynie w celu dalszego zbycia, to taka działalność będzie

sklasyfikowana przez fiskus jako sztuczna i będzie podlegać opodatkowaniem CIT w stawce sankcyjnej 25% (zob. powyżej).

Równolegle rozgorzała również dyskusja, czy każdy najem – np. także krótkoterminowy – powinien być uznany za działalność gospodarczą zwolnioną z CIT-u na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 (Górnjak, 2025, 1 nlb.). W interpretacji indywidualnej z dnia z 14 marca 2024 r. (0111-KDIB1-2.4010.53.2024.1.ANK) dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał, że działalności polegającej na najmie krótkoterminowym nie można uznać za mieszczącą się w zakresie określonym w art. 5 ust. 1 pkt 2 Ustawy FR. W uzasadnieniu stwierdzono, że taka umowa charakteryzuje się mniejszym sformalizowaniem od umowy „zwykłego” najmu.

W wyroku z dnia 19 czerwca 2024r. sygn. akt I SA/Gd 219/24 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku słusznie rozstrzygnął, że takiego rodzaju wykładnia ze strony fiskusa jest sprzeczna z prawem. Wskazane przykłady to tylko garść problemów, z którymi zmierzył się rodzimy ustawodawca. Stanowiły one katalizator do zmian Ustawy CIT.

3.6. Co miał przynieść rok 2026? Analiza skutków proponowanych zmian

W związku z problemami interpretacyjnymi w stosowaniu przepisów Ustawy FR oraz ustaw podatkowych ustawodawca rozpoczął działania nakierowane na wprowadzenie zmian.

Jak można przeczytać w oświadczeniu Ministerstwa Finansów z dnia 8 sierpnia 2025 r. (Ministerstwo Finansów, 2025), kierunek zmian ma na celu „(...) uszczelnienie systemu podatkowego oraz ochronę instrumentu fundacji rodzinnych przed nadużyciami”. Minister Finansów i Gospodarki Andrzej Domański dodał: „(...) zmiany nie są wymierzone w uczciwie działające fundacje”. (Ministerstwo Finansów, 2025).

W dniu 29 sierpnia 2025 r. Ministerstwo Finansów przedstawiło projekt nowelizacji Ustawy CIT, który wprowadza zmiany w opodatkowaniu fundacji rodzinnych („Nowelizacja Ustawy CIT”). Rządowy projekt (druk nr 1753) wpłynął do Sejmu w dniu 1 października 2025 r. Jak wskazano na oficjalnej stronie Sejmu:

Nowe przepisy mają zabezpieczyć działanie fundacji rodzinnych w zgodzie z ich pierwotnym celem, jakim jest zarządzanie majątkiem i planowanie sukcesji. Chodzi o to, aby uniknąć realizacji agresywnych strategii podatkowych (Sejm, Druk nr 1753).

Do 17 października 2025 r. projekt przeszedł trzy czytania, w dniu 6 listopada 2025 r. Senat nie wniósł poprawek, a następnego dnia przekazano go Prezydentowi do podpisu (Sejm, Druk nr 1753). Wejście w życie nowelizacji Ustawy CIT zaplanowano na 1 stycznia 2026 r., jednak w dniu 27 listopada 2025 r. Prezydent RP zgłosił prezydenckie weto i tym samym Ustawa CIT nie zaczęła obowiązywać od nowego roku kalendarzowego (Prezydent.pl, 2025). Oficjalne uzasadnienie sprzeciwu Prezydenta dotyczyło tego, że zgodnie z art. 143 Ustawy FR przepisy nią wprowadzone miały zostać zweryfikowane po trzech latach obowiązywania. Gdyby więc zmiany zostały wprowadzone od stycznia 2026 r., zapowiedziana rewizja nastąpiłaby wcześniej. Prezydent RP stwierdził więc, że taka sytuacja prowadziłaby do naruszenia zasady stabilności prawa i zaufania obywateli do państwa. Jak wskazał Prezydent RP:

(...) ustawodawca zapewnił, że zasady ich funkcjonowania nie ulegną zmianie przez okres trzech lat, tymczasem przedstawiona nowelizacja wprowadzała po niespełna dwóch latach niekorzystne zmiany w opodatkowaniu już założonych fundacji, do których rodziny przekazały swoje aktywa. (...) (Zalewski, 2025).

Prezydent RP potwierdził więc, iż planowane zmiany są podatkowo niekorzystne. Samego weta nie można jednak traktować jako krytyki idei uszczelnienia systemu podatkowego fundacji rodzinnych, lecz – w tym kontekście – trybu i czasu potencjalnego wprowadzenia zmian. Jest więc szansa, że rząd powróci do pracy nad zmianami po upływie trzyletniego okresu obowiązywania przepisów Ustawy FR. Tym samym omówienie proponowanych zmian, które nie wejdą w życie od stycznia 2026 r., stanowi fundament do późniejszych debat, które z pewnością rozgorzeją w drugiej połowie 2026 r.

Tym samym w uzasadnieniu nowelizacji Ustawy CIT można przeczytać:

Celem przyświecającym założeniu fundacji rodzinnej nie powinno być wyłączenie dążenie do odroczenia momentu opodatkowania, zwolnienia z opodatkowania lub obniżenia opodatkowania (otrzymanie korzyści podatkowej). Instytucja ta, zgodnie z wolą

ustawodawcy, służyć ma przede wszystkim międzypokoleniowej sukcesji. Niedopuszczalnym jest zatem tworzenie sztucznych struktur w celu obiegu środków (w tym wypłat dywidendy) pomiędzy fundacją rodzinną a jej fundatorem, beneficjentami i ich podmiotami powiązanymi.

Zmiany miały koncentrować się na czterech zasadniczych obszarach:

1. Zmiana art. 6 ust. 6 Ustawy CIT poprzez uchwalenie nowego następującego brzmienia: „Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 25, nie ma zastosowania do opodatkowania, o którym mowa w art. 24a, art. 24b, art. 24f i art. 24q.”.

Oznacza ona objęcie fundacji rodzinnej opodatkowaniem z tytułu udziału w kontrolowanej jednostce zagranicznej (tzw. CFC). Do art. 6 ust. 6 Ustawy CIT, który definiuje od strony negatywnej zakres zwolnienia z CIT wskazany w art. 6 ust. 1 pkt 25 Ustawy CIT, dodany miał zostać art. 24a oraz art. 24f. Zgodnie z uzasadnieniem nowelizacji Ustawy CIT

(...) przepisy regulujące opodatkowanie fundacji rodzinnych nie powinny unicestwiać wprowadzonego przed laty mechanizmu przeciwdziałającego zjawisku unikania opodatkowania podatkiem dochodowym w Polsce poprzez lokowanie aktywów do spółek zależnych zlokalizowanych w jurysdykcjach o preferencyjnym systemie opodatkowania.

Jeśli zmiana ta weszłaby w życie, to fundacja rodzinna posiadająca udział w kontrolowanej spółce zagranicznej zapłaciłaby podatek CIT w Polsce.

2. Zmiana art. 6 ust. 8 Ustawy CIT poprzez uchwalenie nowego następującego brzmienia:

a) „wyłączenie ze zwolnienia podatkowego przychodów z najmu krótkoterminowego”:

Ważna zmiana miała dotyczyć wyłączenia ze zwolnienia podatkowego przychodów z najmu krótkoterminowego. Jak już wskazano powyżej, problem charakteru najmu, jaki powinien być dozwolony w katalogu art. 5 ust. 1 pkt 2 Ustawy FR, rodził problemy od samego momentu wejście tej ustawy w życie, choć przepis wprost stanowi, że dozwolona jest działalność dotycząca „najmu, dzierżawy lub udostępniania mienia do korzystania na innej podstawie”.

Obecnie Ustawa CIT miałaby wskazywać (art. 6 ust. 8 pkt 1), że zwolnienie na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 25 nie ma zastosowania do

najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, której przedmiotem jest: a) przedsiębiorstwo, zorganizowana część przedsiębiorstwa lub składnik majątku służący prowadzeniu działalności przez beneficjenta, fundatora lub podmiot powiązany w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 Ustawy CIT z fundacją rodzinną, beneficjentem lub fundatorem, przy czym wielkość udziałów i praw, o których mowa w art. 11a ust. 2 pkt 1, wynosi co najmniej 5%, b) budynek mieszkalny, budynek o funkcji mieszanej w części dotyczącej funkcji mieszkalnej, lokal mieszkalny lub ich część, chyba że są wynajmowane bezpośrednio przez fundację rodzinną wyłącznie na cele mieszkaniowe, przy czym ciężar dowodu, że ten budynek, lokal lub ich część są wynajmowane bezpośrednio przez fundację rodzinną wyłącznie na cele mieszkaniowe, spoczywa na fundacji rodzinnej, c) budynek, lokal lub ich część, inne niż określone w poprzednim punkcie przeznaczone do całodobowego zakwaterowania.

Taka zmiana ograniczyłaby możliwość wykorzystania fundacji rodzinnej jako efektywnego instrumentu zarządzania majątkiem nieruchomym. Może też zniechęcać rodziny do stosowania przejrzystych i sformalizowanych form gospodarowania majątkiem, co prowadzić będzie do rozproszenia struktur właścicielskich oraz powrotu do mniej efektywnych, prywatnych modeli zarządzania. Propozycja nowelizacji ustawy CIT nie różnicuje także stawki CIT w zależności od prowadzenia działalności innej niż zawarta w katalogu art. 5 Ustawy FR. Oznacza to, że np. prowadzenie najmu krótkoterminowego byłoby opodatkowane CIT-em w wysokości 25% (art. 24r ust. 1 Ustawy CIT) (Małecki & Mazurkiewicz, 2025, art.24(r)), pomimo że taka działalność, która nie jest prowadzona przez fundacje rodzinne, kosztuje CIT w wysokości tylko 19% (Tomczykowski, 2025).

Oraz wprowadzenie:

- b) czasowego (3-letniego) wyłączenia ze zwolnienia podatkowego przychodów z tytułu zbycia składników majątkowych wniesionych lub przekazanych fundacji rodzinnej (tzw. *lock-up* na aktywach);

Dozwolone zbywanie mienia w zakresie działalności gospodarczej zwolnionej od podatku jest dookreślone jedynie niejasną przesłanką, że nie może ono być nabyte „wyłącznie w celu dalszego zbycia”. Od 2026 r. reguła ta miała być bardziej precyzyjna i miała wprost wskazywać, że przez trzy lata od wniesienia mienia do fundacji nie będzie

można go zbyć bez zapłaty CIT-u w wysokości 25% (art. 24 r ust. 1 Ustawy CIT). Co więcej, reguła ta początkowo miała zacząć obowiązywać retroaktywnie, tj. pomimo planowanego wejścia w życie przepisów początkiem stycznia 2026 r. ten przepis miałby działać już w przypadku mienia nabytego po 31 sierpnia 2025 r. (Pogroszewska, 2025). Ostatecznie Ministerstwo Finansów przesunęło powyższą datę na 31 grudnia 2025 r. Nowy przepis (art. 6 ust. 8 pkt 2 Ustawy CIT) miał stanowić, że zwolnienie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 25 Ustawy CIT, nie będzie mieć zastosowania do osiągniętych przez fundację rodzinną przychodów ze zbycia mienia wniesionego do fundacji rodzinnej lub przekazanego nieodpłatnie fundacji rodzinnej, lub nabytego przez fundację rodzinną od podmiotu powiązanego w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 Ustawy CIT z fundacją rodzinną – jeżeli zbycie to nastąpiło przed upływem 36 miesięcy, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło to wniesienie, przekazanie lub nabycie.

Takie rozwiązanie miałyby przeciwdziałać wnoszeniu do fundacji rodzinnej aktywów z zamiarem ich zbycia już w ramach reżimu podatkowego fundacji rodzinnej. Może to utrudnić swobodną reakcję na biznesowe szanse pojawiające się na rynku.

- c) wyłączenia ze zwolnienia podatkowego przychodów z udziałów spółek osobowych oraz innych osób prawnych niż spółek, których przychody, koszty lub straty są traktowane jako odpowiednio, osiągnięte przez fundację rodzinną;

Zmiana ta (art. 6 ust. 8 pkt 3 Ustawy CIT) miała pozwolić na wpływ do skarbcza kolejnych pieniędzy, których fundacja rodzinna do 2026 r. miała nie zapłacić. Ustawodawca wprowadzoną zmianą zmierzał do przebicia fasady podmiotów transparentnych podatkowo (niepłacących CIT), które *de facto* działają za fundację rodzinną, a fundacja rodzinna pobiera z działalności tych podmiotów dochody.

3. Zmiana art. 24q Ustawy CIT poprzez zmianę brzmienia pkt 5 i 6 w ust. 1a oraz dodanie pkt 7 w ust. 1a.

Po pierwsze zmieniona miała być definicja dwóch rodzajów pożyczek, które ustawodawca klasyfikuje jako ukryte zyski. W konsekwencji za ukryte zyski miały być od 2026 r. uważane: pożyczki udzielone przez fundację rodzinną beneficjentowi, fundatorowi lub osobie fizycznej będącej podmiotem powiązanym z beneficjentem, fundatorem lub fundacją rodzinną, w tej części, która podlegała zwrotowi w danym roku podatkowym i nie została zwrócona do dnia upływu terminu

złożenia deklaracji, o której mowa w art. 24s ust. 1 Ustawy CIT, za ten rok podatkowy oraz pożyczkę udzieloną przez fundację rodzinną beneficjentowi, fundatorowi lub osobie fizycznej będącej podmiotem powiązaniem z beneficjentem, fundatorem lub fundacją rodzinną, na okres co najmniej 10 lat albo na okres krótszy niż 10 lat, jeżeli ostateczny termin obowiązywania umowy wyniósł co najmniej 10 lat.

Główna różnica polega na rozszerzeniu podmiotowym obu definicji pożyczek. Nie są to już tylko pożyczki udzielone przez fundację beneficjentowi, lecz także innym wskazanym w przepisach podmiotom.

Ponadto do katalogu przykładów, które należy uznać za ukryte zyski, dodana miała zostać także wartość umorzonych, przedawnionych lub odpisanych jako nieściągalne należności z tytułu pożyczki udzielonej przez fundację rodzinną beneficjentowi, fundatorowi lub podmiotowi powiązanemu z beneficjentem, fundatorem lub fundacją rodzinną.

Tym samym definicja ukrytych zysków miała zostać poszerzona i doprecyzowana. Wpłynąć to miało na zawężenie zakresu zwolnienia z podatku CIT, gdyż ukryte zyski na podstawie art. 24q ust. 1 pkt 3) nie są nim objęte, a CIT od ukrytych zysków wynosi 15%.

PODSUMOWANIE

Nowelizacja Ustawy CIT zaproponowała zmiany mające na celu głównie uszczelnienie systemu podatkowego fundacji rodzinnej. Rewizja przepisów Ustawy FR i innych ustaw dotyczących fundacji rodzinnej wprowadzonych w 2023 r. nastąpiła już po dwóch latach ich obowiązywania, pomimo iż miała zostać dokonana dopiero po trzech. W związku z powyższym Prezydent RP Karol Nawrocki złożył weto prezydenckie i zmiany Ustawy CIT nie weszły w życie od stycznia 2026 r. Nowelizacja Ustawy CIT przeszła więc cały proces legislacyjny, a na jego wcześniejszych etapach brak realizacji zastrzeżonego ustawowo terminu rewizji przepisów nie budził większych wątpliwości, które mogłyby zahamować proces prac. Z okoliczności tych można wysnuć trzy wnioski:

1. Sam fakt złożenia weta prezydenckiego nie oznacza, że zmiany zaplanowane w nowelizacji Ustawy CIT nie wejdą w życie po upływie ustawowego czasu rewizji.

2. Przedsiębiorcy śledzący planowane zmiany Ustawy CIT mogą lepiej przygotować się na moment wejścia w życie potencjalnych zmian – dodatkowy czas powinien posłużyć analizie planowanych aktywności majątkowych dotyczących fundacji rodzinnych. Jeśli planowane zmiany wejdą w życie, dla fundacji i ich fundatorów oznacza to konieczność większego planowania, wykreowania dłuższej perspektywy oraz uwzględnienia nowych wymogów podatkowych. Instytucja fundacji rodzinnej nie przestanie być jednak przydatna – nadal będzie narzędziem sukcesji i ochrony majątku, ale warunki będą mniej sprzyjające szybkim i elastycznym operacjom podatkowym.
3. Nowelizacja Ustawy CIT, która miała wejść w życie wcześniej niż zastrzeżony ustawowo termin rewizji przepisów i weto Prezydenta RP, może hamować także migracje polskich majątków do ojczyzny. Nikt nie chce inwestować w środowisku, w którym przepisy zmieniają się szybko i bez zapowiedzi. Trudno bowiem planować różne elementy zarządzania biznesem w perspektywie wieloletniej, gdy zasady gry mogą zmienić się z dnia na dzień. Tym samym obecna sytuacja może powodować, że właściciele firm rodzinnych zyskali kolejny argument do tego, by sięgać po rozwiązania, które oferują im inne jurysdykcje z przewidywalnym prawem.

Na marginesie warto zaznaczyć, że każda zmiana przepisów rodzi podwyższenie kosztów prowadzenia działalności. Wynika to z tego, iż trzeba poznać nowe obowiązki wynikające z przepisów, często dostosować plany inwestycyjne do zmian. To właśnie są dodatkowe koszty operacyjne towarzyszące każdej zmianie. Podobnie więc także: kolejny proces legislacyjny, odbycie znów konsultacji społecznych itd. będą rodzić dodatkowe koszty po stronie państwa, czyli podatników.

BIBLIOGRAFIA

- Adamus, R. (2024). Kom. do art. 1. W R. Adamus & M. Stec. (Red.), *Fundacje rodzinne. Komentarz 2024*. Legalis.
- Chrebelski, M., & Podedworna-Tarnowska, D. (2024). Perspektywy rozwoju fundacji rodzinnych w Polsce w świetle korzyści organizacyjnych i podatkowych fundatora i beneficjentów. W *Studia i prace. Kolegium Zarządzania i Finansów*, 199, 95–117.
- Dmoch, W. (2025). Kom. do art. 6. Ustawy CIT W W. Dmoch, *Podatek dochodowy od osób prawnych. Komentarz*. Legalis.
- Górnjak, K. (2025). Kom. do art. 5. W K. Osajda (Red.), *Ustawa o fundacji rodzinnej. Komentarz*. Legalis.
- Jamroży, M., & Godusławski, H. (2023). Opodatkowanie fundacji rodzinnej w Polsce. *Monitor Podatkowy*, 2, 14–20.
- Koziół, N. (2024). Fundacja rodzinna – nowa instytucja w polskim prawie. *Przegląd Prawa Handlowego*, 10, 18–26.
- Krysiak, A. (2025). Kom. do art. 1. W A. Krysiak (Red.), *Ustawa o fundacji rodzinnej. Komentarz*. Legalis.
- Lipiec, J., & Lewandowska, A. (2021). *Konstytucja rodzinna. Jak opracować zasady rodziny i biznesu prowadzących do długowieczności?* Warszawa: PWN.
- Małecki, P., & Mazurkiewicz, M. (2025). Kom. do art. 24(r). W P. Małecki & M. Mazurkiewicz (Red.), *CIT. Podatki i rachunkowość. Komentarz*. LEX.
- Mariański, A. (2023). 4.4. Podatek od spadków i darowizn. W A. Mariański (Red.), *Fundacje rodzinne. Aspekty prawne i podatkowe*. LEX.
- Modzelewski, W., Pyssa, J., Lehmann-Ziaja, M., Dembiński, A., & Kurant, B. (2025). Kom. do art. 6 Ustawy CIT. W W. Modzelewski & J. Pyssa (Red.), *Komentarz do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych 2025*. Legalis.
- Siuta, B. (2023). Kom. do art. 1. W P. Tomczykowski (Red.), *Fundacja rodzinna. Aspekty prawne i podatkowe. Komentarz*. Legalis.
- Włudyka, T. (2002). W *Model społecznej gospodarki rynkowej a transformacja ustrojowa polskiej gospodarki. Analiza prawnogospodarcza*. Monografie Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kraków: Uniwersytet Jagielloński.

Publikacje internetowe

- Ministerstwo Finansów (2025, 8 sierpnia). *Propozycja zmian legislacyjnych dotyczących fundacji rodzinnych*. <https://www.gov.pl/web/finanse/propozycja-zmian-legislacyjnych-dotyczacych-fundacji-rodzinnych> (dostęp: 23.06.2026).

- Pogroszewska, M. (2025, 24 września). *Zmiany w opodatkowaniu fundacji rodzinnej – jest nowa wersja projektu*. <https://www.prawo.pl/podatki/zmiany-w-opodatkowaniu-fundacji-rodzinnej-jest-nowa-wersja-projektu,535068.html> (dostęp: 23.06.2026).
- Prezydent.pl (2025, 27 listopada). *Dwie ustawy zawetowane przez Prezydenta RP*. <https://www.prezydent.pl/prawo/ustawy-zawetowane/dwie-ustawy-zawetowane-przez-prezydenta-rp,111126> (dostęp: 23.06.2026).
- PwC (2023). *Nowy wymiar zaufania*. Polska edycja globalnego Badania Firm Rodzinnych Family Business Survey 2023. https://www.pwc.pl/pl/pdf-nf/2023/Raport_z_badania_polskich_firm_rodzinnych_2023_PwC_Polska.pdf.
- Sejm (b.d.). Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Druk nr 1753. <https://www.sejm.gov.pl/Sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?nr=1753> (dostęp: 23.06.2026).
- Tomczykowski, P. (2025, 9 września). *Fundacje rodzinne a najem krótkoterminowy – jaka stawka CIT od 2026 roku?* <https://tomczykowsky.pl/fundacje-rodzinne-a-najem-krotkoterminowy-jaka-stawka-cit-od-2026-roku/> (dostęp: 23.06.2026).
- Wąsowski, M., & Kijek, A. (2024, 11 października). *Fundacje w Liechtensteinie, spółki na Cyprze. Tak Solorz kontroluje imperium*. <https://www.money.pl/gospodarka/fundacje-w-liechtensteinie-spolki-na-cyprze-tak-solorz-kontroluje-imperium-7080186311899744a.html> (dostęp: 23.06.2026).
- Zalewski, Ł. (2025, 27 listopada). *Dwa weta prezydenta Nawrockiego. Fundacje rodzinne dalej będą korzystnie opodatkowane*. <https://businessinsider.com.pl/prawo/sa-dwa-weta-karola-nawrockiego-chodzi-o-zmiany-w-fundacji-rodzinnej/vnnt6rs> (dostęp: 23.06.2026).

Ustawy

- Kodeks cywilny – Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. 1964 nr 16 poz. 93, z późn. zm.).
- Kodeks spółek handlowych – Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz.U. 2000 nr 94 poz. 1037, z późn. zm.).
- Ordynacja podatkowa z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. 1997 nr 137 poz. 926, z późn. zm.).
- Ustawa o CIT z dnia 15 lutego 1992 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.) („Ustawa CIT”).
- Ustawa o fundacji rodzinnej z dnia 26 stycznia 2023 r. (Dz.U. 2023 poz. 326) („Ustawa FR”).

Ustawa o podatku od spadku i darowizn z dnia 28 lipca 1983 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1043, z późn. zm.) („Ustawa SiD”).

Ustawa o PIT z dnia 26 lipca 1991 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.) („Ustawa PIT”).

Interpretacje podatkowe i pisma KAS

Interpretacja indywidualna z dnia 14 marca 2024 r. o sygn. 0111-KDIB1-2.4010.53.2024.1.ANK.

Interpretacja podatkowa z dnia 12 kwietnia 2024 r. o sygn. 0114-KDIP2-1.4010.86.2024.2.KW.

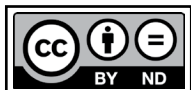
Interpretacja podatkowa z dnia 13 sierpnia 2023 r. o sygn. 0111-KDIB1-2.4010.626.2023.2.DP.

Pismo KAS z dnia 12 lutego 2024 r. o sygn. DKP3.8082.8.2023.

Wyroki

Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 19 czerwca 2024r. o sygn. akt I SA/Gd 219/24.

Copyright and License



This article is published under the terms of the Creative Commons Attribution – NoDerivs (CC BY- ND 4.0) License
<http://creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0/>